

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 764

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 septembrie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
118. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Senatului nr. 113/2026 privind încuviințarea desfășurării unei anchete parlamentare de către o comisie permanentă	1–2	Decizia nr. 134 din 17 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Codul de procedură penală	3–6
ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
2. — Hotărâre pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2025 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului în domeniul legislației privind prevenirea, combaterea și sancționarea violenței domestice — „România fără violență domestică”	2	1.223. — Hotărâre pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3.243/2022	7

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Senatului nr. 113/2026 privind încuviințarea desfășurării unei anchete parlamentare de către o comisie permanentă

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 78 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Senatului nr. 113/2026 privind încuviințarea desfășurării unei anchete parlamentare de către o comisie permanentă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 24 august 2026, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 2 se introduce un nou articol, art. 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Ancheta parlamentară încuviințată potrivit art. 1 se extinde și asupra împrejurărilor deplasării judecătorului

Curții Constituționale Cristian Deliorga la Mykonos, la data de 8 iulie 2026, semnalată public ca fiind efectuată cu o aeronavă privată de tip Embraer Legacy 600, pe ruta București-Mykonos. În acest scop, Comisia pentru constituționalitate urmărește următoarele obiective suplimentare:

a) clarificarea circumstanțelor și a scopului deplasării judecătorului Cristian Deliorga la Mykonos, la data de 8 iulie 2026;

b) clarificarea naturii relațiilor dintre persoanele participante la deplasare și judecătorul Cristian Deliorga;

c) clarificarea modalității de organizare și de acoperire a costurilor deplasării, inclusiv identificarea persoanei sau a entității care a achitat transportul judecătorului Cristian Deliorga;

d) identificarea eventualelor beneficii materiale sau de altă natură primite de judecătorul Cristian Deliorga în legătură cu această deplasare;

e) clarificarea altor împrejurări legate de această deplasare, relevante pentru independența, imparțialitatea și integritatea judecătorului Cristian Deliorga și de natură să afecteze încrederea publică în actul jurisdicțional al Curții Constituționale.

(2) Verificările prevăzute la alin. (1) se realizează în limitele competențelor constituționale și regulamentare ale comisiei, cu respectarea independenței Curții Constituționale și a judecătorilor acesteia, fără examinarea ori cenzurarea soluțiilor jurisdicționale și fără substituirea autorităților competente să stabilească forme de răspundere juridică.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 8 septembrie 2026.
Nr. 118.

ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2025 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului în domeniul legislației privind prevenirea, combaterea și sancționarea violenței domestice — „România fără violență domestică”

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 și 8 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2025 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului în domeniul legislației privind prevenirea, combaterea și sancționarea violenței domestice — „România fără violență domestică”,

Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2025 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului în domeniul legislației privind prevenirea, combaterea și sancționarea violenței domestice — „România fără violență

domestică”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 8 septembrie 2025, se prelungește până la încheierea legislaturii 2024-2028.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului în ședința din 8 septembrie 2026.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 8 septembrie 2026.
Nr. 2.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 134

din 17 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Codul de procedură penală

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Andrei Grigoraș	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Militar Iași în Dosarul nr. 123/739/2020* al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.110D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției. În acest sens, arată că excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea, în rejudicare, ulterior admiterii recursului în casație, a unei cauze privind stabilirea vinovăției inculpatului sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni. Susține că recursul în casație este specific fazei de judecată, iar cazurile în care acesta poate fi exercitat privesc exclusiv această fază procesuală. Pe de altă parte, procedura camerei preliminare, astfel cum este reglementată de legiuitor, vizează aspecte distincte, circumscrise verificării legalității trimerii în judecată. Arată că legiuitorul a prevăzut în mod expres situațiile în care procedura de cameră preliminară poate fi reluată, acestea fiind reglementate în prezent în cuprinsul art. 386¹ din Codul de procedură penală, introdus prin art. I pct. 47 din Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. În consecință, apreciază că obiectul camerei preliminare nu se circumscrie dispoziției legale criticate, rejudicarea cauzei după casare vizând exclusiv faza de judecată. Totodată, susține că motivele de neconstituționalitate formulate privesc, în realitate, aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii, respectiv la competența stabilită de procuror în faza de urmărire penală și la modul în care actele de urmărire penală au fost verificate de judecător în primul ciclu procesual.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 123/739/2020*, **Tribunalul Militar Iași a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Codul de procedură penală.

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Tribunalul Militar Iași într-o cauză având ca obiect soluționarea, în rejudicare, ulterior admiterii recursului în casație, a unei cauze penale privind stabilirea vinovăției inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, faptă prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 451 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 24 din Constituție, întrucât norma legală impune instanței investite cu rejudicarea cauzei reluarea acesteia fie din momentul judecării în primă instanță, fie din apel, fiind astfel exclusă posibilitatea reluării procedurii de cameră preliminară. Se susține, în acest sens, că reluarea unei cauze dintr-un moment procesual care limitează exercitarea dreptului la apărare, fără existența unor mijloace procesuale compensatorii, afectează echilibrul dintre acuzare și apărare, fiind încălcate prevederile constituționale anterior menționate. Se arată că, în cauza de față, inculpatul, având gradul de plutonier major, a fost cercetat de un organ necompetent material și funcțional — respectiv de un organ de urmărire penală în loc de procuror și de un organ de urmărire penală cu grad de judecătorie în loc de tribunal —, iar actele de urmărire penală au fost verificate sub aspectul legalității de către judecătorie în loc de tribunal și de o instanță civilă în loc de o instanță militară. Se susține că, având în vedere dispozițiile art. 451 din Codul de procedură penală, orice control de legalitate al actelor de urmărire penală, indiferent dacă se referă la acte procesuale, procedurale sau la probe, are o forță procesuală absolută, întrucât rejudicarea nu poate avea loc din faza de cameră preliminară. Or, reglementarea actuală înfrânge dreptul la apărare al inculpatului și al celorlalți subiecți procesuali, întrucât aceștia nu au posibilitatea de a exercita o apărare completă, având în vedere că reluarea procedurii de cameră preliminară este exclusă prin reglementarea prevăzută în cuprinsul art. 451 din Codul de procedură penală. Se invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 590 din 8 octombrie 2019, Decizia nr. 302 din 4 mai 2017 și Decizia nr. 88 din 13 februarie 2019.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt neconstituționale. În acest sens, arată că excluderea procedurii camerei preliminare în cazul rejudicării cauzei după casare și posibilitatea reluării judecării numai în fața primei instanțe ori a instanței de apel încalcă dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la apărare. Susține că art. 451 din Codul de procedură penală permite menținerea unor acte procedurale lovite de nulitate, având efecte asupra soluției în cauză, inclusiv din

perspectiva stabilirii vinovăției sau nevinovăției inculpatului. Limitarea rejudecării cauzei după casare, doar la judecată în primă instanță sau în fața instanței de apel, poate lăsa nesoluționate aspecte specifice procedurii camerei preliminare, precum legalitatea competenței organului de urmărire penală și a instanței competente să verifice legalitatea administrării probatoriului. Așadar, având în vedere importanța deosebită a fazei camerei preliminare, îndeosebi sub aspectul asigurării caracterului echitabil al procedurii și al excluderii probelor nelegale, întrucât probele excluse de judecător în această etapă nu pot fi avute în vedere la soluționarea cauzei, dispozițiile art. 451 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale. Se invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, Decizia nr. 590 din 8 octombrie 2019 și Decizia nr. 88 din 13 februarie 2019.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 451 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Rejudecarea cauzei după casarea hotărârii atacate se desfășoară potrivit dispozițiilor cap. II sau III din titlul III al părții speciale, care se aplică în mod corespunzător.*”

11. În opinia instanței judecătorești, autoare a excepției de neconstituționalitate, textele legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu privire la cadrul procesual în care aceasta a fost ridicată, că Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 367/RC din 16 octombrie 2020, având în vedere prevederile art. 438 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură penală, a admis recursul în casație formulat de inculpat împotriva Deciziei penale nr. 249 din 28 februarie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, a casat decizia recurată și Sentința nr. 1.196 din 4 octombrie 2019, pronunțată de Judecătoria Botoșani, și a dispus rejudecarea cauzei de către instanța competentă, respectiv Tribunalul Militar Iași. Prin Sentința penală nr. 10 din 27 ianuarie 2021, Tribunalul Militar Iași a admis excepția nulității absolute a actelor de urmărire penală și a dispus restituirea cauzei Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Iași. Împotriva acestei sentințe a formulat apel Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Iași, apreciind că, potrivit deciziei pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, Tribunalul Militar Iași trebuia să procedeze la judecarea cauzei. Prin Decizia penală nr. 47 din 7 aprilie 2021, Curtea Militară de Apel București a admis apelul astfel formulat, a desființat sentința penală apelată și a dispus rejudecarea cauzei de către Tribunalul Militar Iași în limitele stabilite de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

13. Referitor la recursul în casație, prin Decizia nr. 50 din 18 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 328 din 11 aprilie 2025, paragrafele 24 și 25, Curtea a statuat, având în vedere și literatura juridică de specialitate, că acesta este o cale extraordinară de atac preponderent de anulare și parțial devolutivă, ce are ca scop îndreptarea erorilor, de regulă, din cuprinsul hotărârilor definitive pronunțate de instanțele de apel. Astfel, prin promovarea recursului în casație se urmărește anularea sau casarea hotărârii judecătorești definitive atacate. Acesta constituie, totodată, o cale de atac de drept, întrucât presupune un control parțial al hotărârii judecătorești atacate, devoluția cauzei în care este invocat fiind doar în drept, aspect care, de altfel, deosebește recursul în casație de apel, care este o cale ordinară de atac, devolutivă atât în fapt, cât și în drept. De asemenea, recursul în casație este o cale de atac exclusivă, fiind adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție, care nu pune în mișcare o nouă judecată a cauzei în fond, ci o verificare a hotărârii atacate pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi care sunt prezentate la instanța de recurs în casație.

14. Motivele pentru care poate fi formulat recursul în casație sunt strict și limitativ prevăzute de lege, respectiv de art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală. Curtea a reținut, prin Decizia nr. 50 din 18 februarie 2025, precitată, paragraful 26, că motivele de recurs în casație, potrivit noii reglementări, se limitează la cele prevăzute de art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat neconstituționalitatea soluției legislative cuprinse în art. 438 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură penală, care exclude inculpatul de la dreptul de a formula recurs în casație în ipoteza în care, în mod greșit, nu a fost dispusă încetarea procesului penal.

15. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 448 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează soluțiile pe care instanța le poate pronunța cu ocazia judecării recursului în casație, după cum urmează: 1. respinge recursul în casație, menținând hotărârea atacată, dacă recursul în casație este nefondat; 2. admite recursul în casație, casând hotărârea atacată, și: a) îl achită pe inculpat sau dispune încetarea procesului penal ori înlătură greșita aplicare a legii; b) dispune rejudecarea de către instanța de apel ori de către instanța competentă material sau după calitatea persoanei, dacă sunt incidente celelalte cazuri de casare prevăzute la art. 438.

16. Așadar, Curtea constată că, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, care reglementează cazurile în care poate fi exercitat recursul în casație, cu dispozițiile art. 448 alin. (1) din același cod, care prevăd soluțiile pe care Înalta Curte de Casație și Justiție le poate pronunța în soluționarea cererilor formulate în această cale de atac, soluția legislativă consacrată de art. 451 din Codul de procedură penală se integrează într-un cadru normativ coerent, apt să realizeze scopul avut în vedere de legiuitor în reglementarea acestei căi de atac.

17. Curtea constată că, asemenea situației din cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, în cazul admiterii recursului în casație, în temeiul art. 448 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, coroborat cu dispozițiile art. 451 din același cod, se impune ca rejudecarea cauzei să se desfășoare potrivit dispozițiilor capitolului II — *Judecata în primă instanță* — din titlul III al părții speciale a Codului de procedură penală, întrucât motivul de casare privește situația în care, în cursul judecății, nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei. În continuare, Curtea reține că arhitectura Codului de procedură penală operează o distincție clară între funcțiile judiciare

prevăzute de dispozițiile art. 3 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectarea acestei împărțiri având caracter imperativ pentru garantarea imparțialității, legalității și echității procesului penal. Prin urmare, Curtea constată că soluțiile pe care Înalta Curte de Casație și Justiție le poate pronunța în cadrul soluționării recursului în casație sunt determinate, în mod necesar, de limitele trasate prin motivele de casare reglementate de legiuitor. Acestea delimitează obiectul examinării instanței supreme, care nu poate depăși cadrul juridic stabilit prin criticile prevăzute și invocate, aceasta fiind chemată să verifice legalitatea hotărârii atacate exclusiv în raport cu aceste motive. În consecință, soluțiile pronunțate vizează, în mod corespunzător, remediarea viciilor de legalitate identificate, în limitele stabilite de dispozițiile art. 448 din Codul de procedură penală, în cazul de față fiind vorba despre ipoteza în care în cursul judecării nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei, respectiv când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente.

18. Analizând cadrul procesual prezentat la paragraful 12 al prezentei decizii, Curtea observă că instanța competentă să soluționeze cauza a identificat în momentul rejudecării și alte nulități absolute, distincte de cele analizate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului în casație cu care a fost investită, cu referire la faza de urmărire penală, constând în necompetența materială a organului de cercetare penală.

19. În acest context, Tribunalul Militar Iași a dispus restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Iași, având în vedere Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală — care nu include, în categoria nulităților absolute, încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală — este neconstituțională, precum și dispozițiile art. 281 alin. (2) și (3) din același cod, potrivit cărora încălcarea normelor prevăzute la alin. (1) lit. a)-d) poate fi invocată în orice stare a procesului, chiar din oficiu.

20. În consecință, Curtea observă că motivele de neconstituționalitate invocate vizează, în realitate, posibilitatea instanței căreia i-a fost trimisă cauza spre rejudecare, după admiterea recursului în casație, de a ridica din oficiu nulități absolute specifice fazei de urmărire penală, în contextul pronunțării Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017, precitată, coroborat cu prevederile art. 451 din Codul de procedură penală.

21. Curtea reține că, în urma pronunțării Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017, precitată, sancțiunea nulității absolute intervine și atunci când organul de urmărire penală este incompetent, nu doar instanța de judecată. Pentru aceste motive, având în vedere dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, în raport cu Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, nulității absolute derivate din necompetența materială a organelor de urmărire penală i-a devenit aplicabil regimul prevăzut de art. 281 alin. (3) din Codul de procedură penală, care permite invocarea nulității absolute prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. b) în orice stare a procesului, însă această posibilitate trebuie valorificată în cadrul și la momentele procesuale stabilite de lege, cu respectarea arhitecturii procesului penal. În acest sens, dispozițiile art. 281 din Codul de procedură penală, referitoare la nulitățile absolute, trebuie interpretate sistematic cu dispozițiile art. 450 din același cod, care reglementează limitele rejudecării

după admiterea recursului în casație, precum și cu dispozițiile art. 451, care stabilesc procedura rejudecării.

22. De altfel, Curtea observă că inculpatul a fost trimis în judecată prin Rechizitoriul nr. 358/P/2019 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Botoșani, ulterior pronunțării Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017, precitată, astfel încât avea posibilitatea invocării nulității absolute derivate din necompetența după calitatea persoanei a organului de urmărire penală încă cu ocazia verificării legalității trimiterii în judecată.

23. Rațiunea reglementării art. 451 din Codul de procedură penală constă în stabilirea cadrului procedural aplicabil rejudecării cauzei după admiterea recursului în casație, prin raportare la faza procesuală în care aceasta trebuie reluată. Astfel, textul criticat nu instituie o procedură distinctă, lipsită de garanțiile specifice dreptului la apărare, ci trimite la regulile judecării în primă instanță sau, după caz, ale judecării în apel. Prin această soluție legislativă, legiuitorul a urmărit asigurarea previzibilității procesului penal, a securității raporturilor juridice și a respectării principiului legalității, oferind părților un cadru procedural clar și cunoscut pentru desfășurarea rejudecării după casarea hotărârii atacate. Așadar, prin trimiterea la regulile generale ale judecării, art. 451 din Codul de procedură penală permite părților să își exercite drepturile procesuale și să își formuleze apărările în condițiile legii, potrivit garanțiilor specifice fazei procesuale în care se reia judecata, și nu afectează dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție, întrucât nu limitează posibilitatea părților de a formula cereri, excepții și apărări, de a pune concluzii, de a participa la dezbateri și de a valorifica mijloacele procesuale recunoscute de lege în faza rejudecării, ci dimpotrivă, prin trimiterea la regulile generale ale judecării, textul criticat asigură exercitarea dreptului la apărare într-un cadru procedural determinat.

24. Totodată, Curtea observă că prin Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023, dispozițiile art. 281 din Codul de procedură penală au fost modificate, astfel că acestea reglementează, printre cazurile care determină întotdeauna aplicarea nulității absolute, atât încălcarea dispozițiilor privind competența materială și competența determinată de calitatea persoanei a instanțelor judecătorești, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente [art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală], cât și încălcarea dispozițiilor privind competența materială și competența determinată de calitatea persoanei a organului de urmărire penală [art. 281 alin. (1) lit. b¹) din Codul de procedură penală]. Curtea reține că, deși, ca urmare a modificării dispozițiilor art. 281 din Codul de procedură penală, încălcarea normelor privind competența materială și competența determinată de calitatea persoanei a organului de urmărire penală este reglementată distinct în categoria nulităților absolute, această intervenție legislativă nu a determinat și modificarea cazurilor de recurs în casație prevăzute de art. 438 alin. (1) din același cod. Astfel, cazul de casare prevăzut de art. 438 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură penală privește nerespectarea dispozițiilor privind competența după materie sau după calitatea persoanei în cursul judecării, iar nu necompetența organului de urmărire penală. Prin această opțiune normativă, legiuitorul a menținut arhitectura Codului de procedură penală, păstrând distincția dintre regimul nulităților absolute, pe de o parte, și cazurile limitative de recurs în casație, pe de altă parte.

25. Curtea reține că dreptul reglementat de art. 24 din Constituție conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în susținerea cauzei apărările pe care le consideră necesare. Dreptul la apărare presupune, prin prisma accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, spre exemplu, participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea aplicabilă în materia supusă analizei instanței judecătorești, precum și exercitarea oricăror alte drepturi prevăzute de lege, cu respectarea procedurilor și a condițiilor stabilite de legiuitor (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragraful 33), prerogative care au fost pe deplin garantate recurentului.

26. Recursul în casație reprezintă calea extraordinară de atac aptă să determine casarea hotărârilor judecătorești definitive afectate de viciile de nelegalitate corespunzătoare cazurilor expres și limitativ prevăzute de art. 438 din Codul de procedură penală. Caracterul adecvat al remediei procesuale în raport cu cazul de casare invocat este evidențiat și în prezenta cauză, în care Înalta Curte de Casație și Justiție, constatând nerespectarea, în cursul judecății, a dispozițiilor privind competența după materie și după calitatea persoanei, a dispus rejudecarea cauzei de către instanța competentă, înlăturând astfel nulitatea invocată prin cererea de recurs în casație.

27. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 451 din Codul de procedură penală nu aduc atingere prevederilor constituționale privind dreptul la apărare, întrucât norma criticată are un caracter strict procedural, reglementând modul de desfășurare a rejudecării cauzei după admiterea recursului în casație și casarea hotărârii definitive, în limitele stabilite prin decizia instanței supreme. Aceste limite nu sunt însă determinate în mod autonom de dispozițiile art. 451 din Codul de

procedură penală, ci decurg din natura și finalitatea recursului în casație, precum și din cazurile în care poate fi exercitată această cale de atac, astfel cum sunt configurate de art. 438 din același cod. Astfel, delimitarea motivelor care pot fi examinate în cadrul recursului în casație și, în mod corespunzător, a întinderii rejudecării reprezintă o consecință a caracterului acestei căi extraordinare de atac, iar nu expresia unei restrângeri a garanțiilor procesuale ale părților.

28. În ceea ce privește invocarea Deciziei nr. 590 din 8 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1019 din 18 decembrie 2019, Curtea reține că, prin această decizie, a constatat că dispozițiile art. 469 alin. (3) din Codul de procedură penală — în ceea ce privește faza procesuală de la care se reia procesul în cazul admiterii cererii de redeschidere a procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate —, în interpretarea dată prin Decizia nr. 13 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, sunt neconstituționale.

29. Curtea constată însă că cele reținute prin Decizia nr. 590 din 8 octombrie 2019 nu sunt aplicabile *mutatis mutandis* în prezenta cauză. Astfel, spre deosebire de dispozițiile art. 451 din Codul de procedură penală, dispozițiile art. 469 alin. (3) din același cod nu excludeau *expressis verbis* parcurgerea fazei camerei preliminare, ci prevedeau doar că instanța, constatând îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, dispune, prin încheiere, admiterea cererii de redeschidere a procesului penal. De altfel, Curtea observă că situația persoanei condamnate definitiv, judecată în lipsă și care are posibilitatea de a solicita redeschiderea procesului penal, nu este similară cu cea a titularului cererii de recurs în casație. Acesta din urmă a avut posibilitatea, în cursul procesului penal, să participe la desfășurarea etapelor procesuale anterioare și să exercite toate prerogativele dreptului la apărare.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Tribunalul Militar Iași în Dosarul nr. 123/739/2020* al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 451 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Militar Iași și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Andrei Grigoraș

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești,
aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3.243/2022**

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere dispozițiile art. 152 alin. (2) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3.243/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1254 și 1254 bis din 27 decembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 94, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Stabilirea obiectului cauzei se face, de regulă, de către un grefier cu studii superioare, sub coordonarea unui judecător. După stabilirea numărului din sistemul ECRIS, dosarele se predau personalului responsabil cu efectuarea repartizării aleatorii, având atașate dovezile privind modul în care au fost transmise. Personalul responsabil cu efectuarea repartizării aleatorii realizează repartizarea în condițiile prezentului regulament, cu aplicarea procedurii privind gestionarea activității instanțelor judecătorești în raport de capacitatea de procesare a cauzelor, aprobată prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.”

2. La articolul 107, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 107. — (1) Dosarele având ca obiect cererile de chemare în judecată se transmit persoanei desemnate cu repartizarea aleatorie a cauzelor, în vederea repartizării pe

completuri, în condițiile prezentului regulament, cu aplicarea procedurii privind gestionarea activității instanțelor judecătorești în raport de capacitatea de procesare a cauzelor, aprobată prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.”

3. La articolul 115, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La instanța de control judiciar, dosarele se transmit persoanei desemnate cu repartizarea aleatorie în vederea repartizării pe completuri, în condițiile prezentului regulament, cu aplicarea procedurii privind gestionarea activității instanțelor judecătorești în raport de capacitatea de procesare a cauzelor, aprobată prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii. Dispozițiile referitoare la înregistrarea cererilor la prima instanță se aplică în mod corespunzător pentru căile de atac, dacă legea nu prevede altfel. La instanța de apel sau recurs se formează un dosar separat cu același număr, cu indicativul «A», respectiv «R», la care se atașează dosarul de fond al cauzei.”

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 15 septembrie 2026.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Gheorghe-Liviu Odagiu**

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 722151